

KUNST van het GELOVEN

HEDENDAAGSE KUNSTMANIFESTATIE

Izaak Zwartjes – Bedevaart
foto: Jerry Koemig

2026 – tiende editie

ONTMOETING

CURATOREN

Marijke Cieraad
Edwin de Klein
Esther Leenders

KUNSTENAARS

Maarten Baas
melanie bonajo
Suzan Drummen
Tom Haakman
Stijn Peeters
Pris Roos
Maria Roosen
Sietske Zandbergen
Izaak Zwartjes

TWEEJAARLIJKSE KUNSTMANIFESTATIE IN KERKEN IN HET LAND VAN CUIJK

10^e EDITIE KUNST VAN HET GELOVEN

Ontmoeting

De initiatiefnemers Toon Pijpers en Willem den Hartigh hadden, toen zij in 2008 startten met de hedendaagse kunstmanifestatie Kunst van het Geloven, waarschijnlijk niet bevroed dat dit het begin zou worden van een traditie die in 2026 haar 10e editie beleeft.

Wat begon met kunstwerken van één kunstenaar in een aantal niet meer voor de eredienst gebruikte kapellen in Boxmeer en omgeving, groeide uit tot een tweejaarlijkse manifestatie met kunstenaars van naam uit vele verschillende plaatsen in Nederland en enkelen van daarbuiten.

Naast de genoemde initiatiefnemers waren er diverse andere personen actief in de werkgroep die de voorbereiding van de expositie verzorgde. Drie betrokkenen van het eerste uur zijn nog steeds van de partij, zij het dat zij nu voor het laatst als bestuurslid deelnemen.

Het is de curatoren Marijke Cieraad, Esther Leenders en Edwin de Klein opnieuw gelukt kunstenaars met zeer uiteenlopende achtergronden, werkvormen en kunstuitingen aan te trekken. Een principe dat vanaf het begin van de manifestatie wordt

gehanteerd, is dat de kunstwerken en de gebouwen waarin zij worden ge-exposeerd elkaar versterken. Of dat deze editie opnieuw het geval is, kunt u met eigen ogen gaan aanschouwen. Naast de expositie zijn er weer diverse nevenactiviteiten die een bezoek meer dan waard zijn. U vindt deze uitgebreider beschreven in deze brochure.

Wees welkom in de deelnemende kapellen, ontmoet de kunstwerken, wellicht de kunstenaars en medebezoekers. Want daar gaat het in kunst toch ook om: het teweegbrengen van

een ontmoeting, herkenning, verrassing en geraakt worden.

Leo Kranendonk,
Voorzitter Stichting Kunst van het Geloven

Officiële opening

Sint-Petrusbasiliek
Boxmeer, Steenstraat 41
29 augustus 2026 - 10:30 uur

Openingstijden expositie

Van 11:00 tot 17:00 uur op:
29 augustus (vanaf 11.30)
30 augustus
5 en 6 september
12 en 13 september

SINT JANSTOREN

Grotestraat 63, Sambeek

NEPOMUKKAPEL

Veerstraat 51, Boxmeer
www.nepomukboxmeer.nl

HET KLOOSTERHUIS

Grotestraat 71, Sambeek
www.hetkloosterhuis.nl

SINT-ANTONIUS EN NICOLAASKAPEL

Groeningsestraat 19, Groeningen

KONINGSKERKJE

Spoorstraat 17, Vierlingsbeek
www.koningskerkje.nl

MARIAKAPEL

Kapelstraat 1, Holthees
www.mariakapel.nl

SINT-PETRUSBASILIEK

Steenstraat 41, Boxmeer
www.onzelievevrouweparochie.nl

REAL TIME

GRANDFATHER CLOCK BLACK (2009)

Grand Father Clock Black foto Frank Tielemans

In deze klok is de wijzerplaat een raam waarachter een persoon elke minuut de wijzers uitwist om de nieuwe tijd te tekenen. Het toont ons de seconden, de minuten en uren, gelijkmatig verdeeld over de omtrek van een cirkel. Alle streepjes liggen even ver uit elkaar, alsof er geen

verschil is tussen het ene moment en het andere, en alsof na zestig seconden of twaalf uur precies hetzelfde verhaal zich zal afspelen: de eeuwige terugkeer van hetzelfde. Het werk verbergt dat we in de tussentijd een beetje ouder zijn geworden, wellicht ook wijzer, maar hoe dan ook niet meer dezelfde zijn.

Maarten Baas (Arnsberg, 1978) geldt als één van de invloedrijkste hedendaagse ontwerpers en beweegt zich op het snijvlak van kunst en design. Baas brak internationaal door met zijn afstudeerproject *Smoke* aan de Design Academy Eindhoven in 2002. In deze serie verbrandde hij bestaande meubels en conserveerde ze daarna met hars, waardoor verkoolde maar bruikbare objecten ontstonden. Het project werd opgepikt door toonaangevende designmerken.

De Real Time-serie bestaat uit twaalf uur durende films van performances waarin de tijd wordt weergegeven.

The People's Clock foto Thijs Wolzak

Met Real Time combineert Baas theater, kunst, film en design in een reeks klokontwerpen. Real Time werd in 2009 gelanceerd tijdens de Salone del Mobile in Milaan. Baas presenteerde daar voor het eerst Grandfather Clock BLACK. Sinds-

Where There's Smoke Zig Zag Chair foto Mariëlle Leenders

dien is Real Time uitgebreid met onder meer een iPhone-app en de Schiphol-klok. Grandfather Clock BLACK maakt deel uit van de vaste collectie van het Rijksmuseum in Amsterdam en het Musée des Arts Décoratifs in Parijs.

foto Ewoud Rooks

TOUCHMETELL (2019)

De video-installatie TouchMETell laat kinderen en volwassenen nadenken en praten over intimiteit en het aangeven van persoonlijke grenzen. melanie bonajo (Heerlen, 1978) onderzoekt hiermee hoe lichaamsbewustzijn een rol speelt in de ontwikkeling van empathie en sociale interactie.

In een tijd waarin communicatie steeds vaker digitaal verloopt, stelt

het werk vragen over wat er verloren gaat wanneer fysiek contact minder vanzelfsprekend wordt. Als plek waar van oudsher het geestelijke leven centraal staat, krijgt dit werk in de Sint-Antonius en Nicolaas kapel een extra lading. De kunstenaar verplaatst de aandacht van het verhevene naar het lichamelijke. Binnen deze setting krijgt het lichaam een centrale rol, niet als tegenhanger van het spirituele, maar als mogelijke drager ervan.

TouchMETell foto AKINCI

TouchMETell foto AKINCI

Tegelijkertijd belichaamt de kapel thema's als zingeving en sociale verbondenheid. Dit zijn dezelfde waarden die in dit videowerk op eigentijdse wijze worden geactiveerd.

melanie bonajo werkt op het snijvlak van video, installatie, fotografie en performance. bonajo's werk wordt internationaal tentoongesteld, onder andere in musea, biënnales en filmfestivals. De kunstenaar staat vooral bekend om filmische installaties en onderzoek naar technologie en menselijke verbondenheid. Hierbij wordt een zintuiglijke ervaring vaak gecom-

bineerd met videobeelden rondom maatschappijkritische thema's.

TouchMETell werd eerder gepresenteerd in het Stedelijk Museum Amsterdam, waar het publiek kon zitten of liggen op kussens en organische vormen gemaakt van zachte materialen. Deze plek vormde een contrast met de traditionele tentoonstellingsruimten. Het creëerde een veilige plek waar iedereen zich vrij kon bewegen en nodigde bezoekers uit om na te denken over hun eigen relatie tot aanraking en nabijheid.

Speciaal voor de Sint-Petrusbasiliek maakte Suzan Drummen (Heerlen, 1963) deze vloerinstallatie. In het monumentale gebouw zijn veel bakstenen, die het interieur een robuuste uitstraling geven. Drummen zet daar een kwetsbaar gebaar tegenover. Met spiegels en kleine, glansrijke elementen heeft ze een delicaat kantwerk op

foto Peter Cox

de vloer gemaakt, in het koor achter het altaar. Het forse karakter van de architectuur wordt daardoor zowel benadrukt als gerelativeerd.

Dit werk kun je eigenlijk niet in één keer zien. Je moet er omheen lopen, erlangs bewegen en er even bij blijven hangen. Tijdens het maakproces besteedde de kunstenaar veel tijd en aandacht aan de maatvoering, het kleurgebruik en de lichtinval. Veel materialen zijn reflecterend en daardoor verandert het werk steeds: het licht verschuift, de glas-in-lood ramen lichten op en verdwijnen weer. Het beeld is nooit twee keer hetzelfde.

De combinatie met de kerkelijke omgeving maakt dat de installatie voelt als een visuele rustplek. Alsof je even uit de dagelijkse drukte stapt en in een andere wereld terechtkomt. Eentje waarin minder haast is en waarin de geest zich kan richten op schoonheid en hoop.

Suzan Drummen staat bekend om haar grootschalige, tijdelijke instal-

foto BenningGladkova

laties waarin honderden vaak kleurrijke materialen — zoals glimmende stenen, kristallen en alledaagse voorwerpen — met de hand worden gerangschikt tot uitgestrekte patronen op de vloer. Samen met lokale vrijwilligers werkte zij hieraan. Haar installaties worden veelal specifiek ontworpen in relatie tot de architectuur van de ruimte waarin ze

worden gepresenteerd. Ze exposeerde onder meer in museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam, het Bonnefantenmuseum in Maastricht en het Koninklijk Paleis in Amsterdam.

ASPECTS V1 & V2 (2026)
OUT OF REACH (2026)
FRAGMENTED LEGACY (2026)
MARY'S DIGITAL EMBRACE (2026)

Op de eerste etage van de toren in Sambeek staat permanent een groep eeuwenoude heiligenbeelden opgesteld. Tom Haakman (Heems-kerk, 1993) vult ze aan met hedendaagse varianten die hij maakte met een combinatie van moderne digitale én ambachtelijke technieken. Traditionele religieuze beeldhouwwerken worden in zijn werk verstoord en vervormd. Ze lijken te worden meegetrokken door de snelheid van de moderne tijd of juist te vervagen in pixels. Zo ontstaat een dialoog tussen verleden en heden waarmee de kunstenaar laat zien dat niet alleen onze maatschappij is veranderd door de toenemende digitalisering, maar ook onze blik.

Even verderop, in de kloostertuin van Sambeek, is nieuw werk van Haakman te zien. Geïnspireerd door de geschiedenis van de tuin maakte de kunstenaar uitvergroete sculpturale

fragmenten. Voordat deze plek (semi) openbaar werd, vormde deze een gesloten wereld achter kloostermuren. Voor de zusters Redemptoristinnen

Maria

was de tuin een plek van rust, bezinning en afzondering: een zorgvuldig vormgegeven stukje hemel op aarde. De kunstenaar koos elementen voor de tuin uit en vergrootte ze. Hierin zit een uitnodiging om aandachtig te kijken en om je eigen plek voor stilte te zoeken. Net zoals de kloostertuin ooit een afgebakende wereld bood, zoeken we in deze tijd opnieuw naar zulke begrensde plekken: niet achter muren, maar in onze eigen digitale bubbels. Alleen voor de vogels is er weinig veranderd. Al eeuwenlang vliegen zij over de kloostermuren, zich niks aantrekkend van grenzen.

Voor hen maakte Haakman een vogelbadje, als eerbetoon aan hun vrijheid.

Tom Haakman studeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht. Religie is de rode draad in zijn werk. Hoewel hij religieus is opgevoed, heeft het geloof ook bij hem geleidelijk aan betekenis verloren. Juist dat persoonlijke proces heeft hem als kunstenaar aangezet tot een onderzoek naar de tanende invloed van religie in de hedendaagse maatschappij.

Heaven is so close

AND ONCE THE OLD WORLD..., (2020)

Hoe zou een nieuwe wereld eruit kunnen zien als de oude om haar as is gedraaid? Stijn Peeters (Valkenswaard, 1957) nodigt bezoekers uit om hierover met elkaar in gesprek te gaan.

Het jaar 2019 leek wereldwijd het jaar van de massale protesten. Overal gingen mensen de straat op. Voor democratie, het voorkomen van ecologische rampen of de strijd tegen racisme, corruptie en politiegeweld.

Toen in 2020 de coronapandemie de wereld stilzette, leek het alsof deze protestbewegingen zouden verdwijnen. Het tegendeel bleek waar.

Het schilderij op de vrijstaande wand toont geen letterlijke verslaggeving, maar samengestelde scènes geïnspireerd op de protestbewegingen van 2019 en 2020. Actualiteit, geschiedenis en verbeelding lopen door elkaar

in drukke, gelaagde composities. Peeters verbindt hierbij hedendaagse gebeurtenissen met historische beeldtaal en voorstellingen.

De titel — 'And once the old world has turned on its axle so that the new dawn can dawn, then ah then...' — is een quote uit de roman *Nights at the circus* van Angela Carter uit 1984. Carter gebruikt het circus als metafoor voor een wereld in verandering, waarin bestaande machtsverhoudingen en sociale rollen — vooral rond gender en vrijheid — op losse schroeven komen te staan. De zin verwijst naar de hoop op een nieuwe, rechtvaardigere wereldorde.

De 47 tekeningen functioneren als een visueel dagboek rond hetzelfde thema. Ze tonen losse associaties en studies: flarden van protest, alledaagse scènes en politieke verwijzingen. Samen vormen ze een veelstemmig

beeld van een wereld die kantelt. Stijn Peeters' kunstenaarschap is geworteld in engagement. In zijn schilderwerk kiest hij voor maatschappelijke thema's en experimenteert hij met klassieke, theatrale composities van oude meesters.

Tijdens de tweede lockdown schreef Bertrand Tillier het essay *Peindre l'histoire du temps présent* over dit werk. De oorspronkelijke Franse tekst, samen met een Nederlandse en Engelse vertaling, is opgenomen in een bijbehorende catalogus.

And once the old world has turned on its axle so that the new dawn can dawn, then ah then... foto Peter Cox

DANIËL EN ZIJN FAMILIE (2021) PORTRET VAN JAHIM QUASIM REEBERG (2023)

In de Sint-Petrusbasiliek kom je oog in oog te staan met portretten van mensen die zich bewegen tussen verschillende culturen en identiteiten. Ze zijn geschilderd door Pris Roos (Rhenen, 1984). De werken ontstonden naar aanleiding van ontmoetin-

gen die de kunstenaar had in haar woonplaats Rotterdam. Ze werd geraakt door de liefde die de geportretteerden hadden voor hun werk en voor hun naasten. Zoals Daniel die met trots een foto van zijn familie liet zien.

Moeder en kind

naar Nederland emigreerde. In de toko vinden dagelijks ontmoetingen plaats tussen mensen met uiteenlopende achtergronden, iets wat nog altijd doorwerkt in haar kunst. Voor de portretten gebruikte ze karton als ondergrond, het materiaal van de dozen waarin producten werden aan-geleverd. Door daarop te schilderen verbindt ze de persoonlijke ontmoetingen en haar eigen familiegeschiedenis met elkaar.

In de kapel van de basiliek is een portret van beeldend kunstenaar jahim quasim reeberg te zien. Het werk bevindt zich op de plek waar elke dag vaste gebedsvieringen plaatsvinden. Deze momenten zijn openbaar toegankelijk. Iedereen kan aansluiten om mee te bidden of in stilte aanwezig te zijn.

Pris Roos is een multidisciplinaire kunstenaar, onderzoeker en verhalenverteller. Ze groeide op in de toko van haar familie, die vanuit Indonesië

In haar werk onderzoekt Roos thema's als identiteit — waaronder haar eigen geleefde ervaring als queer vrouw met een bi-culturele achtergrond — migratie, (gekozen) familie en herinnering. Ze verweeft persoonlijke verhalen met die van anderen. Haar praktijk vormt op die manier een brug tussen individuele geschiedenissen en een gedeeld collectief geheugen. Pris Roos exposeerde in TENT Rotterdam, Stedelijk Museum Schiedam, de Kunsthal, Van Abbemuseum en Palais de Tokyo in Parijs.

EX-VOTO (2026)

Organische vormen, zoals lichaamsdelen en vruchten, spelen een uitgesproken rol in het werk van Maria Roosen (Oisterwijk, 1957). Haar kunst is kleurrijk en symbolisch. Thema's zoals ontmoeting, liefde en vruchtbaarheid komen vaak aan bod. Zelf omschrijft ze haar werk als tools for feelings: instrumenten om gevoelens mee uit te drukken en te ervaren. Voor de Mariakapel in Holthees maakte Roosen nieuw werk. Op het looppad in het midden liggen fragiele glasvormen op een rubberen transportband. Ze doen denken aan lichaamsdelen en torso's, achtergelaten als gestolde energie. Het licht dat door de ramen naar binnen valt zorgt voor wisselende kleuren en schakeringen.

De objecten zijn ontstaan door glas te blazen in leren broeken. Tijdens het proces verbrandde het leer, waardoor de inhoud als glazen omhulsel achterbleef. Het werk bouwt voort op de installatie Lederhosen uit 1996, maar krijgt in de context van de Mariakapel

een nieuwe betekenis. Lopers van het Pieterpad die er een kaarsje aansteken vormden de inspiratie voor de kunstenaar. Met deze installatie laat Roosen een eigentijds ex-voto achter: een tastbaar geschenk van dankbaarheid. Ex-voto's markeren een spirituele band tussen het geloof en een ingrijpende gebeurtenis in iemands leven. Het werk nodigt bezoekers uit stil te staan bij wat ons verbindt en wat we met ons meedragen.

Lederhosen

Borstentros

Maria Roosen werkt met verschillende materialen en ambachtelijke technieken zoals glasblazen en houtsnijwerk. Vooral haar monumentale, glazen sculpturen hebben internationale bekendheid. Ze werkt hiervoor samen met glasblazers in gespecialiseerde ateliers. Haar werk is o.a. te vinden in Museum Voorlin-

den in Wassenaar, Rijksmuseum en Stedelijk Museum in Amsterdam. Bekend is haar Borstentros (2010) in de beeldentuin van Museum Arnhem: lichtroze, glazen vormen die zowel aan een druiventros als aan borsten doen denken. Het wordt door de kunstenaar omschreven als een 'ode aan het leven.'

GOD IS LIEFDE (2026)

Op het eerste gezicht ademt de installatie van Sietske Zandbergen (Den Hoorn, 2002) in het Koningskerkje in Vierlingsbeek vrolijkheid uit. Rondom een eigentijdse 'Adam en Eva' krioelen voertuigen, knuffeldieren en andere kleurrijke speelgoedobjecten op de tegelvloer. Het geheel oogt onbezorgd en speels. Bezoekers worden door de kunstenaar uitgenodigd om de objecten te besturen. Bij het spreekgestoelte heeft ze hiervoor afstandsbedieningen geplaatst. De

vrouwelijke figuur stelt de kunstenaar zelf voor, als middelpunt van deze kunstmatige wereld.

Wie tijdens het spelen verder kijkt, ziet een schaduwkant. Zijn de wezens aan het dansen of vechten? Is het tafereel wel zo onschuldig? De kunstenaar voegde elementen toe om deze vervreemding te versterken en geeft jou als bezoeker de touwtjes in handen wat betreft de regels in dit spel van oorlog en vrede.

Ze bevraagt met dit werk de rol van een schepper in onze door technologie gedreven, losgeslagen wereld. Of je nu kunstenaar, drone-ontwikkelaar, computerprogrammeur of God bent: welke verantwoordelijkheid draag je als maker over het gebruik van jouw creaties?

Sietske Zandbergen maakt sculpturen die geïnspireerd zijn op kitscherige beelden en schreeuwerige consumptieproducten om ons heen. Zoals het beeld van Jan Patat, het friet etende zak patat mannetje dat als stoepbord voor cafetaria's staat. Met haar werk trekt ze de onschuld in twijfel van commerciële objecten die wij om ons heen zien en verzamelen. De kunstenaar studeerde in 2024 af aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht. Werk van haar is onder meer te zien in het LAM museum in Lisse.

NE-1345 (2026)

Het verhaal over de dood van de heilige Nepomuk in de rivier de Moldau vormde de inspiratie voor Izaak Zwartjes (Leiden, 1974) om een bedevaartstocht over de Maas te maken. De tocht diende als eerbetoon aan Nepomuk, beschermheilige van schippers en bruggen over het water.

Op 11 juli vertrok de kunstenaar vanuit zijn woonplaats Leiden om naar de kapel in Boxmeer te varen. Hiervoor bouwde hij een bestaande kano om tot een vaarklare boot met kajuit en drijvers. Onderweg overnachtte hij in een tentje aan de waterkant.

Het vaartuig waarmee Zwartjes deze avontuurlijke tocht ondernam is geëxposeerd in de Nepomukkapel. Dit verwijst naar een oude gewoonte om miniatuurschepen in kerken op te hangen als dank aan de beschermheilige na een behouden vaart. Met dit werk poogt de kunstenaar het alledaagse te ontstijgen en in contact te komen met het goddelijke. Net zoals voor veel andere bedevaartgangers was de tocht voor Zwartjes niet alleen een fysieke verplaatsing, maar ook een innerlijke reis. Door afzondering, het opgaan in de natuur en het openstaan voor ontmoetingen en tekens onderweg ontstond een alternatieve, magische wereld.

De tocht naar de Nepomukkapel sluit nauw aan bij Zwartjes' kunstenaarspraktijk. Tijdens de reizen die hij onderneemt worden zijn beelden geboren. Ze ontstaan uit het mythische landschap waarin hij zich onderweg bevindt. Hij put daarbij uit een oerkracht van menselijke angsten en driften. Als basismateriaal voor zijn installaties en monumentale beelden gebruikt hij halfvergane voorwerpen, skeletten van dode dieren en ander

natuurlijk materiaal dat hij tijdens zijn omzwervingen verzamelt.

Izaak Zwartjes volgde zijn opleiding aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag, waar hij in 2008 afstudeerde. Zijn werk is tentoongesteld in diverse musea en culturele instellingen en opgenomen in verschillende particuliere verzamelingen, zowel in binnen- als buitenland.

OPENING 10^e EDITIE KUNST VAN HET GELOVEN

De 10e editie van Kunst van het Geloven wordt feestelijk geopend in de Sint-Petrusbasiliek, onder muzikale begeleiding door ons huisorkest De Vierde Hoedanigheid. Na het welkomstwoord van voorzitter Leo Kranendonk is het de beurt aan Burgemeester Marieke Moorman van de gemeente Land van Cuijk om de Kunstmanifestatie officieel te openen. Aansluitend zullen de deelnemende kunstenaars door de curatoren voorgesteld worden.

Zaterdag 29 augustus | 10.30 uur

Sint-Petrusbasiliek – Steenstraat 41, Boxmeer

ATELIERBEZOEK JITSKE VAN GROENLAND Kunstrestauraties

Bezoek op de zondagen het restauratieatelier van Jitske van Groenland en krijg een unieke inkijk in de fascinerende wereld van restauratie, waar vakkennis, wetenschap, geschiedenis en kunst samenkomen. Speciaal voor deze jubileumeditie is het indrukwekkende schilderij De Calydonische Jacht, waaraan zij werkte gedurende de expositie van 2018, tijdelijk terug te zien aan haar werkmuur.

Zondagen: 30 augustus, 6 en 13 september: 11.00 t/m 17.00 uur

Spoorstraat 3, Vierlingsbeek

OCHTENDGLORENCONCERT

In het laatste donkere uur van de nacht begeleiden componisten Aart Strootman en Bram Stadhouders u met hun gitaarmuziek naar de nieuwe dag. Zij brengen onder andere muziek ten gehore van hun album Monasteria, een samensmelting van klassiek muziek en jazz.

Het concert en het aansluitende ontbijt zijn gratis bij te wonen.

Zondag 13 september: 06.00 uur

Het Kloosterhuis: Grotestraat 71, Sambeek

LEZING SUZAN DRUMMEN

Sluit Kunst van het Geloven samen met ons af en ontmoet kunstenares Suzan Drummen. Tijdens een lezing over haar werk vertelt zij over haar inspiratiebronnen en het ontstaan van haar kunstwerk.

Zondag 13 september:

15.00 uur

Sint-Petrusbasiliek –
Steenstraat 41, Boxmeer

**Pak je fiets
en beleef een
inspirerende
tocht vol kunst
en cultuur!**

TIP

12 en 13 september is het open monumenten dag, combineer de route en bezoek andere open monumenten in de buurt: <https://www.openmonumentendag.nl/comite/land-van-cuijk/>

MET DANK AAN ONZE FONDSBIJDRAGE EN SPONSOREN

stichting
nelissen-smit
fonds

het
cultuurfonds

Coovels - Smits
Stichting

VSBfonds,
iedereen doet mee

COLOFON

Interviews: Esther Leenders

Opmaak: Bianca Cornelissen

Drukwerk: Grafisch Vierlingsbeek

Oplage: 1500x

Organisatie: werkgroep Kunst van het geloven

www.instagram.com/kunst_van_het_geloven

www.facebook.com/KunstvanhetGeloven

<https://www.linkedin.com/in/kunstvanhetgeloven/>

www.kunstvanhetgeloven.nl